

Bjørnstjerne Bjørnson, Camilla Collett og mange flere. Johansen tegner også varme og humoristiske portretter av personer jeg ikke hadde hørt om eller bare kjent som (gate)navn, som Jonas Rein, Emret Sæter, Peder Soelvold, Christian Krohg og Bernhard Dunker.

Ett av mange høydepunkter er kapitlet «Minneapolispolitikk» (s. 765f). Det spennes ut mellom to taler; Henrik Wergelands tale om Christian Krohg 17. mai 1833, og så Bjørnsons tale om Wergeland 17. mai 1881. Vi kommer tett innpå retorikken i hver tale, og samtidig bruker Johansen talene som eksempler og inngangsporter til større temaer, ikke minst til hvordan historie og minneapolispolitikk alltid er til forhandling.

Ikke minst skildringen av Wergelands 72 timer før og etter talen gir både et levende bilde av datidens rockestjerne, og samtidig en perfekt illustrasjon nettopp av hvordan ulike minner gir ulike tolkningsnøkler.

Det er en prestasjon å skrive en bok som ikke bare er lærd og lang, men som drar leseren med seg, og der jeg aldri tenker at noe burde vært kuttet eller forkortet. Den bekrefter at det ofte er lettere å virkelig lære noe om historien (og sikkert andre ting) når fremstillingen har plass til å gå i dybden og koble sammen linjene og enkeltfortellingene. Og selv om boken ikke har et homiletisk sikte er den en svært verdifull kilde til homiletisk refleksjon.

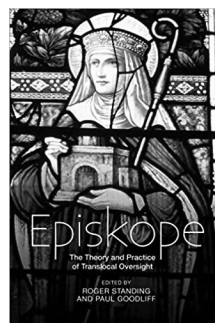
Roger Standing, Paul Goodliff, Joe Aldred (red.)

Episkope: The Theory and Practice of Translocal Oversight

SCM. London, 2020

Anmeldt av Asgeir Sele

asgeir.sele@seljordkyrkje.no

Det er ikkje kvar dag det kjem ei ny bok om biskopen sitt tilsyn. Men no har dei to engelske baptistpastorane Roger Standing og Paul Goodliff fått med seg ikkje mindre enn 19 andre teologar frå ulike konfesjonar for å kaste lys over denne eldste leiingsstrukturen i den kristne kyrkja.

Boka er delt inn i tre deler, der den første tek for seg det nytestamentelege grunnlaget, dogmatiske perspektiv og refleksjon rundt kva i tilsynet som er konstant og kva som er kontekstavhengig.

Andre del av boka skildrar tilsynspraksisen innanfor både dei store kyrkjesamfunna og dei nyare og lausare organiserte kristne rørsle i Storbritannia.

Her får me ein ganske detaljert oversikt over kor forskjellige tilsynsrolla vert forstått og praktisert i dag.

Den siste delen av boka er sett av til refleksjon rundt spørsmål som tilsyn og personleg identitet, tilsyn og kjønn, tilsyn og veiledning, for så å sjå framover og diskutere kva tilsynet best kan tene kyrkja med i framtida.

Boka er absolutt verdt å få med seg for alle som på ein eller annan måte er involvert i interaksjonen mellom biskop og kyrkjelyd. Særleg aktuell skulle boka vere her hos oss i eit år der Den norske kyrkja skal prøve å finne ut kva som skal vere biskopen si rolle i den nye kyrkjeordninga.